

Γιακούζα - Ιαπωνική μαφία

Η Γιακούζα ή Ιαπωνική μαφία είναι μια ομάδα από συνδικάτα οργανωμένου εγκλήματος στην Ιαπωνία . Είναι η μεγαλύτερη οργάνωση του είδους της στο κόσμο με 80.900 μέλη σε όλο το κόσμο, σύμφωνα με εκτίμηση του 2009, ενώ συνολικά δραστηριοποιούνται σε αυτήν 150.000 άτομα. Είναι γνωστή για τους αυστηρούς κώδικες συμπεριφοράς και την οργανωμένη φύση της.

Όνομα:

Ο όρος Γιακούζα στα Ιαπωνικά σημαίνει «8-9-3» (Για-Κου-Ζα). Πρόκειται για το χειρότερο φύλλο στο Ιαπωνικό παιχνίδι χάνα κούντα, αντίστοιχο του Μπλακ τζακ, στο οποίο ο παίκτης καλείται να συγκεντρώσει 19 για να κερδίσει. Οπότε όποιος τραβούσε 20 έχανε. Ο όρος σταδιακά άρχισε να σημαίνει «απόκληρος».

Προέλευση

Υπάρχουν αρκετές θεωρίες για την προέλευση των γιακούζα. Η πρώτη θέλει τους γιακούζα να προέρχονται από τους kabuki-mono (σημαίνει κάτι μεταξύ τρελού και αλλόκοτου), μια τάξη εκκεντρικών σαμουράι του 17ου αιώνα που ντύνονταν και δρούσαν προκλητικά. Όταν οι υπηρεσίες που προσέφεραν έπεσαν σε δυσμένεια, άρχισαν τις κλοπές, τους εκβιασμούς και τη τρομοκρατία. Η ίδια η Γιακούζα δε δέχεται αυτή την άποψη και υποστηρίζει ότι προέρχεται από τους machi-yokko (υπηρέτες της πόλης), οι οποίοι προστάτευαν τους πολίτες από τους kabuki-mono.

Παρά την αβεβαιότητα σχετικά με την ενιαία προέλευση των οργανώσεων γιακούζα, οι περισσότεροι σύγχρονοι γιακούζα προέρχονται από δύο τάξεις που προέκυψαν στα μέσα της περιόδου Έντο (1603-1868): τους τεκίγια (tekiya), αυτούς που κυρίως πουλούσαν λιανικώς παράνομα, κλεμμένα ή κακής ποιότητας αγαθά, και τους μπακούτο (bakuto), εκείνους που ήταν εμπλεκόμενοι ή συμμετείχαν σε τυχερά παιχνίδια.

Οι Τεκίγια (έμποροι) θεωρήθηκαν μια από τις χαμηλότερες κοινωνικές ομάδες στο Έντο. Καθώς άρχισαν να δημιουργούν δικές τους οργανώσεις, ανέλαβαν ορισμένα διοικητικά καθήκοντα που σχετίζονται με το εμπόριο, όπως η προστασία των εμπορικών τους δραστηριοτήτων. Κατά τη διάρκεια

του φεστιβάλ Σίντο, οι μικροπωλητές άνοιγαν υπαίθριους πάγκους και ορισμένα μέλη είχαν προσληφθεί για να ενεργούν ως ασφάλεια. Κάθε μικροπωλητής πλήρωνε το ενοίκιο, σε αντάλλαγμα για χορήγηση στάβλου και προστασία κατά τη διάρκεια της έκθεσης.

Η κυβέρνηση του Έντο τελικά αναγνώρισε επίσημα τις εν λόγω οργανώσεις και χορήγησε στους ηγέτες επώνυμο καθώς και την άδεια να μεταφέρει ένα σπαθί - ένα Wakizashi, ή κοντό σπαθί σαμουράι (το δικαίωμα να φέρουν Κατάνα, ή πλήρους μεγέθους ξίφη σαμουράι, παρέμεινε το αποκλειστικό δικαίωμα της αριστοκρατίας και των σαμουράι). Αυτό ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός για τους επιχειρηματίες, αφού στο παρελθόν μόνο σαμουράι και ευγενείς είχαν τη δυνατότητα να μεταφέρουν τα ξίφη.

Οι Bakuto (παίκτες) ήταν πολύ χαμηλότερη κοινωνική θέση ακόμα και από τους εμπόρους, καθώς τα τυχερά παιχνίδια ήταν παράνομα. Πολλές μικρές λέσχες δημιουργήθηκαν σε εγκαταλελειμμένους ναούς ή προσκυνήματα στην άκρη των πόλεων και των χωριών σε όλη την Ιαπωνία. Τα περισσότερα από αυτά τα σπίτια τυχερών παιχνιδιών διέθεταν επιχειρήσεις δανεισμού για τους πελάτες και συνήθως είχαν το δικό τους προσωπικό ασφαλείας.

Η Γιακούζα άρχισε να σχηματίζεται τη δεκαετία του 1930, ως αντίδραση στην οικονομική ύφεση και στη διείσδυση προοδευτικών ιδεών στην Ιαπωνία. Η οργάνωση γιγαντώθηκε το 1945, με την καταστροφή της Ιαπωνίας στο τέλος του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, όταν η Γιακούζα οργάνωσε τη μαύρη αγορά αγαθών. Παράλληλα οι δράσεις αρχίζουν να περιλαμβάνουν εκβιασμούς και προστασίες. Μέχρι το 1963 αριθμούσε 184.000 μέλη.

Χαρακτηριστικά

Η Γιακούζα έχει αφομοιώσει τόσο παραδοσιακά ιαπωνικά χαρακτηριστικά, όσο και πιο δυτικά πρότυπα, όπως τα μαύρα κουστούμια και τα ακριβά αυτοκίνητα. Ένα πρώτο χαρακτηριστικό γνώρισμα των μελών της Γιακούζα είναι τα τατουάζ. Τα τατουάζ διαφέρουν μεταξύ τους ανάλογα με τη φατριά στην οποία ανήκει το μέλος. Αυτή η παράδοση έλκει τη καταγωγή της από τους Bakuto, οι οποίοι σχεδίαζαν ένα κύκλο στο μπράτσο τους για εκφοβισμό.

Ένα άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό είναι το γιουμπιτσούμι. Το γιουμπιτσούμι είναι το κόψιμο ενός δακτύλου ως ένδειξη μετάνοιας ή απολογίας. Κατά την πρώτη παράβαση, ο παραβάτης πρέπει να κόψει την τελευταία φάλαγγα του αριστερού μικρού δάχτυλο και να δώσει το κομμένο μέρος στο αφεντικό του. Μερικές φορές ένας υπαρχηγός μπορεί να το κάνει αυτό σε μετάνοια προς

τον ηγέτη αν θέλει να σταματήσει ένα μέλος της συμμορίας δικό του από περαιτέρω αντίποινα.

Η καταγωγή του προέρχεται από τον παραδοσιακό τρόπο που χειρίζεται ένα ιαπωνικό σπαθί. Τα τρία τελευταία δάχτυλα του κάθε χεριού που χρησιμοποιούνται για να πιάσουν σφιχτά το σπαθί, με τον αντίχειρα και το δείκτη ελαφρώς χαλαρό. Η αφαίρεση των δακτύλων αρχίζει με το μικρό δάχτυλο και συνεχίζει κατά μήκος του χεριού μέχρι το δείκτη, ώστε να εξασθενεί σταδιακά το κράτημα του σπαθιού.

Επίσης, σε αντίθεση με τη σικελική μαφία, η Γιακούζα ενεργεί από γνωστά γραφεία και όχι στα κρυφά.

Οικονομικές δραστηριότητες

Η Γιακούζα ασχολείται παραδοσιακά με τον τζόγο, την προστασία, τον εκβιασμό και την τοκογλυφία. Τα τελευταία όμως χρόνια, η Γιακούζα ασχολείται με τις αγοροπωλησίες ακινήτων και το χρηματιστήριο, επενδύοντας εκεί τα κέρδη της. Επίσης, εμπορεύεται όπλα και ελέγχει το εμπόριο μεταμφεταμίνης.

Κωνσταντίνος Φούσκας

πηγές: <http://wikipedia.gr/jakusa>